

میخوام برم کوه

تألیف: تهریرگر:

تھمینہ لک

سر ایندہ:

امیر حسین والا

سرشناسه	والا، امیر حسین، ۱۳۶۱ -
عنوان و نام پدیدآورنده	میخوام برم کوه / سراینده امیر حسین والا؛ تصویرگر تهمینه لک.
مشخصات نشر	بندر عباس: سومیتا، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۱۶ص، مصور(رنگی)
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۹۷۳۳۸-۰-۴
قیمت	۶۰۰۰۰ ریال
وضعیت فهرست نویسی	فیا
یادداشت	گروه سنی: الف و ب
یادداشت	امیر حسین والا، ۰۹۳۶۴۶۷۸۵۷۶
موضوع	شعر کودکان
موضوع	Children's poetry
موضوع	شعر کودکانه
موضوع	Children's Poetry
شناسه افزوده	لک، تهمینه؛ تصویرگر
رده بندی دیویی	۱۳۹۶م (۱۳۹۶م) / (۱۳۹۶م)
شماره کتابشناسی ملی	۴۶۷۱۲۶۱

میخوام برم کوه

تصویرگر:

سراینده:

تهمینه لک

امیر حسین والا

انتشارات

ناشر: سومیتا

نوبت چاپ: نخستین

شمارگان: ۲۰۰۰

قیمت: ۶۰۰۰ تومان

نشانی: بندر عباس، خیابان دانشگاه، دانشگاه ۱۵، ساختمان چهارطبقه، طبقه دو

E-Mail: Sumitaa.pub@gmail.com

تمامی حقوق برای ناشر محفوظ است

از قدیم ها و از همیشه؛ «موسیقی و شعر» شاید، بیشتر از هر دو داشته ی معنوی دیگری در زندگی بشر، نه فقط حضور بلکه جریان همیشگی داشته اند و انسان ها را، در هر کجای گیتی که بوده اند، مانند مدارهای نامرئی جغرافیایی به هم متصل کرده اند و البته باز به باور من از هر شکل دیگری بیشتر، موسیقی محلی و بومی ست که هم گام و هم آواز با عناصر طبیعت در نوای گذر چوپان ها، در همخوانی های کشتکاران، در زمزمه های سوزناک عاشقان، در های و هوی بادیه نشینان و صمیمانه تر از همه در لالایی های جان نواز مادران شنیده شده است. یکی از این ترانه های محلی که بسیار خوانده و بازخوانی شده است و یادآور خاطرات شیرین کودکی بسیاری از جمله خود من بوده؛ قطعه ی «می خوام برم کوه» است. سال ها بود که این ترانه از ذهن و زمزمه هایم دور شده بود اما هنگامی که دخترم به دنیا آمد و دوباره کودک بودن را به من آموخت، مرا ناخودآگاه یاد سال های کودکی ام انداخت هنگامیکه مادرم با صدای آواز، برایم این ترانه را می خواند و البته دوران دبستان؛ زمانی که استاد مهربان برایم سرمشق ای گذاشت:

« — — — — — کشی آهویی بزرگ است »

وقتی برای کودک خردسالم این ترانه را زمزمه می کردم، پی بردم این ترانه با همه ی گیرایی، شور و دلنشینی اش، حرفی دارد که سخن دلم است و دوست ندارم بدین گونه که هست نیز برای فرزندم آن را زمزمه کنم. برای منی که همیشه، دورت دارم موسیقی، موسیقی طبیعت، طبیعت و حیوانات بودم؛ پسندیده تر این بود که خردسالم نیز با من ننگا، پیرامون خود عشق بورزد. از این رو اکنون برای او و برای فرزندان سرزمین مان که بدون سبب روشنی بخش زندگی و آینده ی سرزمین ما، ایران، هستند این قطعه را به گونه ای دیگر نوشتم. پیشش می کنم. باشد که موردپسند آید و در زمزمه های نسل نو نیز قرار گیرد.

